

Præster til sin Disposition, og naar jeg endelig søger til, at den daværende Indenrigsminister (Ingerslev) ved Lovens forrige Behandling heri Tinget for 2 Aar siden udtalte følgende: „At Antallet 9 er for lille paa Frederiksberg i Forhold til det Antal, der ellers findes i Sogneraad og Byraad, skal indrømmes, men der skal jo en Lovbestemmelse til for at faa dette forandret“ — have vi altsaa i alt dette en Støtte, der maa kunne bringe os til at tro, at dette Lovforslag ikke vil møde nogen Modstand, ja, at det endogsaa vil finde den største Velvilje. Dette maa gælde saa meget mere, som man ved Indsættelse af disse 2 Punkter har gjort sig Umage for at fjerne, hvad der ellers kunde gøre Vanstieligheder, nemlig Principspørgsmaalet om Klassevalg. At Antallet af Medlemmerne kunde ønskes forøget, vil endvidere være indlysende af den Betragtning, at 4 Medlemmer efter Forretningsordenen kunne sammentalbe Repræsentationen, og at mindst Halvdelen, altsaa 5 Medlemmer, kunne være raadende over de betydningsfulde Opgaver, som en stor Kommunalrepræsentation har at varetage. — Det synes altsaa i alle Henseender at være ønskeligt at komme til det Tal, vi have nævnet, nemlig 19.

Det andet omhandlede Punkt indeholder blot en hyderligere Forklaring af den eksisterende Lovs § 5, 3dje Punktum, som lyder saaledes: „Naar ingen mere begærer at deltage i Valget, sluttet Afstemningen, dog ikke før 3 Timer efter, at Valghandlingen er begyndt.“ At dette kan udtydes forstelligt og udføres forstelligt i Praksis, er indlysende, og det er faktisk blevet udført saaledes, at man har valgt Formiddagstimerne til at afstemme i, hvorved ikke saa ere blevne afholdte fra at afgive deres Stemmer. Naar man altsaa nu søger at bøde derpaa ved at indsætte en Bestemmelse om, at Afstemningen ikke sluttet før Kl. 8 Aften, er det i Overensstemmelse med, hvad der gøres her i Kjøbenhavn og andre Steder, hvorved man aabner Udgang for de fleste Valgere til at afgive deres Stemmer.

Efter disse saa Oplysninger skal jeg tillade mig at henstille til det høje Ting at støtte dette Lovforslags Fremme. Jeg kan ikke vente andet, end at den nuværende Indenrigsminister ogsaa vil støtte Lovforslaget i Henhold til sin Formands Udtalelse, og jeg kan tilføje, særlig for saa vidt angaar det andet Punkt. Dette stemmer jo ogsaa fuldstændig med den Udtalelse, som forleden fremkom fra den højtærede Konseilspræsident, om, at det ved Fremme af Reformen gjaldt at varetage alle Samfundsklassers berettigede Interesser. Det er det, vi have søgt at opnaa herved, og vi

anbefale derfor saavel Tinget som Regeringen velvilligst at gjøre Loven færdig inden Udgangen af Aaret, saaledes at de ny Valg paa Frederiksberg kunne foregaa, efter at disse 2 Punkter ere optagne i Loven.

Indenrigsministeren (Hørring):

Den ærede Ordfører for Forslagsstillerne har jo allerede henvist til, at det Indhold, som det foreliggende lille Lovforslag har, allerede har været optaget i tidligere Forslag, der vare stillede af Regeringen angaaende Handelspladsernes kommunale Styrelse. Deraf følger ogsaa, at jeg for mit Bedkommende kan tiltræde Tanken i Lovforslaget her, der gaar ud paa at forhøje Antallet af Repræsentationens Medlemmer i den kommunale Bestyrelse for Frederiksberg. Men medens jeg altsaa kan slutte mig til Tanken, har jeg dog nogle smaa Bemærkninger at gjøre dertil, og da navnlig den, at jeg meget maa ønske, at man, naar man gaar til en Forandring, saaledes som her foreslaet, med Hensyn til Styrelsen af Frederiksbergs kommunale Anliggender, da ogsaa vil tage Spørgsmaalet op om Forandring i Ordningen af den nuværende Fattigbestyrelse. Det samme Spørgsmaal var taget op i Regeringens tidligere Forslag, og det er nok saa nødvendigt at faa en Ordning paa dette Punkt, fordi den Tilstand, der nu er derude, ikke er stemmende med Lovgivningen. Den bestaaende Lovgivning foreskriver nemlig, at Præsten skal være Formand for Fattigkommissionen, men saaledes som Forholdet er nu, hvor Præsteembedets Forretninger ere voksende med Befolkningen i stor Maalestok, er det umuligt for Præsten at opfylde denne Betingelse, og man har da ladet det passere derude, at Fattigkommissionen selv har valgt sin Formand og har styret Anliggenderne paa denne Maade. Men imidlertid er det jo, som sagt, et Forhold, der ikke stemmer med Lovgivningen, og naar vi overhovedet skulle røre ved Lovgivningen angaaende den kommunale Styrelse af Frederiksberg, maa jeg meget ønske, at man tager dette Punkt med, og det kan jo let ske. Om man nu vil sætte 19 som det Tal, Repræsentanterne paa Frederiksberg skulle have for Fremtiden, er jo for saa vidt en Smagssag. Over 19 vil vel ingen gaa til, 19 er jo, som bekendt, det Tal, der findes som Maximum for Byraadsmedlemmers Antal ifølge Købstadskommunalloven. Men saa længe vi beholde Fattigkommissionen ude paa Frederiksberg, kunde der vistnok være Anledning til at tage et noget mindre Tal, hvorfor Regeringen ogsaa i sit Forslag havde Bestemmelsen om, at Antallet skulde være indtil 19, saaledes at det var forbeholdt Admini-